

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Tdo/23/2019  
Identifikačné číslo spisu: 6117010669  
Dátum vydania rozhodnutia: 11.06.2019  
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6117010669.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného U. P. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. júna 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného U. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. septembra 2018, sp. zn. 5To/78/2018, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. P. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej aj „prvostupňový súd“) z 11. mája 2018, sp. zn. 3T/46/2017, bol obvinený U. P. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, v bode 1) rozsudku spáchaného v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistenom čase od 23:00 hod. dňa 26. marca 2017 do 03:00 hod. dňa 27. marca 2017 v K. K., B. XXXX/XX, preskočil plot na pozemku rodinného domu, zapísaného na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie K. K. - O., patriaceho N. V., nar. XX. G. XXXX a V. V., nar. X. V. XXXX, obaja trvale bytom Jaseňová 32, Banská Bystrica a následne neoprávnene vstúpil na pozemok rodinného domu, kde doposiaľ nezisteným predmetom prekonal vypáčením dverí uzamykací mechanizmus na dverách hospodárskej budovy situovanej v zadnej časti pozemku, odkiaľ z miestností slúžiacej na odkladanie vecí odcudzil krovínorez zn. DEMON RQ 580 3,8 kW oranžovej farby, krovínorez zn. Alko FRS Vario, model M24, žltej farby, pánsky horský bicykel zn. Merida čierno-oranžovej farby, 7 ks sekier, 2 ks klinov, kálačku so žltou umelohmotnou rúčkou, kovový fúrik červenej farby, dvojkolesovú káricku zelenej farby v hodnote 20,- eur, prútený kôš (deravý) na seno s nástrojom s drevenou rúčkou v tvare „T“ a pri odchode z pozemku doposiaľ nezisteným spôsobom odstránil visiaci zámok na bráničke v zadnej časti oploteného pozemku, čím V. V. spôsobil škodu krádežou vo výške 301,50 eur a

škodu poškodením (vylomením) visiaceho zámku bráničky a poškodením dverí a zámku hospodárskej budovy v celkovej výške 17,- eur,

2) v čase o 04:45 hod. dňa 27. marca 2017 nezisteným predmetom prekonal vypáčil zámok uzamknutých vchodových dverí miestnosti v prístavbe rodinného domu na ulici O. V. XXXX/XX v K. K., neslúžiacej na bývanie, ktorej vlastníkom je Q. M., nar. X. M. XXXX, trvale bytom O. V. XX, K. K. a ktorú mal v prenájme Z. R., nar. X. Q. XXXX, trvale bytom L. XX, K. K., odkiaľ odcudzil plynovú bombu s horákom, 10 kilogramovú, kovový mlynček na mäso veľkosti 32, predlžovací kábel 50 bm na bubne typu 213069, oranžový, kladky s lanami na ťahanie prasiat, krovinorez zn. Dolmar ET-40, výr. číslo XXXX XXXXXXXX, 3 ks škrabiek na škrabanie prasiat, sekeru s dĺžkou poriska 1 meter, 8 ks nožov zn. Solingen s dĺžkou čepele od 10 cm do 20 cm, s drevenými rúčkami a 10 kg bravčovej slaniny, čím Z. R. spôsobil škodu krádežou vo výške 291,- eur a škodu poškodením dverí miestnosti vo výške 8,- eur,

3) v čase o 12:10 hod. dňa 1. apríla 2017 18:00 hod. dňa 31. marca 2017 do 09:25 hod. dňa 3. apríla 2017 na dome, ktorý je využívaný ako sklad na ul. O. R. XX/B, K. K., skrutkovačom vylomil visiaci zámok v hornej časti dverí a pajsrom dvere v oblasti zámku FAB, vošiel do vnútra domu, odkiaľ odcudzil lano modrej farby, lano žltej farby, 3 ks rôzne šnúry, 4 ks nože, hrebeň, 3 ks lepiace pásky, 4 ks plastové nádoby, kovové nožnice, skrutkovač so žltočiernou plastovou rúčkou, kovové kladivo so zelenou rúčkou, kovové kladivo, 2 zväzky konopného lana, 1 zväzok 20-metrový, 250 gramovú plastovú uzatvárateľnú dózu s vitamínmi pre dravce s nálepkou dodávateľa Westweald falconry, krompáč s drevenou násadou, krompáč so sklolaminátovou násadou, motyku, sekeru dlhú, obojručnú, sekeru jednoručnú, elektrický kábel na bubne, oranžový, 50 metrový, zahnutú rúru z piecky, čím pre Y. K., nar. X. B. XXXX, trvale bytom O. R. XX, K. K., spôsobil škodu krádežou vo výške 134,- eur a škodu poškodením zariadenia skladu vo výške 22,50 eur,

4) v presne nezistenom čase, v dobe o 02:00 hod. dňa 1. apríla 2017 vykonal krádež vlámaním do záhradnej murovanej chaty s popisným číslom XXXXX na ul. E. v K. K., a to takým spôsobom, že pomocou krompáča zhodil z pántov uzamknuté mrežové dvere, následne krompáčom vylomil nasledujúce vchodové drevené dvere do chatky v oblasti zámku, vošiel do chatky, kde rebríkom vyliezol otvorom do podkrovnej izby, odkiaľ odcudzil horský dámsky bicykel zn. Trek 4500, nezisteného výrobného čísla, hnedej farby s bielohnedým sedadlom a bielou prednou vidlicou, čím pre N. K., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom W. X, K. K., spôsobil škodu krádežou vo výške 232,- eur a škodu poškodením kovovej mreže dverí, poškodením dverí, zámku dverí a zárubne dverí vo výške 50,- eur,

5) čase okolo 00:30 hod. dňa 22. marca 2017 alebo 23. marca 2017 alebo 24. marca 2017 v záhradkárskej osade „O.“ na ul. E. v K. K. vykonal krádež vlámaním do uzamknutej kovovej bedne na náradie, ktorá sa nachádza v záhrade s číslom 1, ktorej majiteľkou je M. Z., nar. X. B. XXXX, trvale bytom A. X, K. K., a to tak, že pomocou prineseného skrutkovača vylomil privarenú petlicu a zároveň odstránil visací zámok, následne z bedne odcudzil 3 ks rýle, motyku, 2 ks železné hrable, drevené hrable, 2 ks sekery, oberák na jablká, 2 ks teleskopické nožnice na konáre, kovovú lopatu, 2 ks ručné pílkly, drevený košík, 2 ks ručné kosáky, polievaciu hadicu zelenej farby, kliešte, 5 ks skrutkovačov, čakán, kladivo a 2 ks motyčiek poriska, kozmetické potreby (toaletný papier a vreckovky), 2 ks tričká s krátkym rukávom (biele a ružovočervené), 1 pár starších dámskych botasiek veľkosti 37, 1 pár starších dámskych vibramov, hnedé, veľkosti 37, 1 pár starších dámskych mokašín, čierne, veľkosti 37 a staršie teplákové nohavice, čierne a následne vykonal krádež vlámaním do uzamknutej drevenej bedne na náradie, nachádzajúcej sa na susednom pozemku (záhrada č. 2), ktorej majiteľom je Ing. P. B., nar. X. Y. XXXX, trvale bytom A. X, K. K., a to tak, že pomocou skrutkovača odstránil visiaci zámok z petlice, následne z bedne odcudzil 3 ks pílkly, 2 ks kladivá, kombinačky, hasák, skrutkovač so súpravou bitov, 2 ks klasických nožníc na stromy, malé, teleskopické nožnice na stromy, zlomené dlhé nožnice na stromy, oberák na jablká, 2 ks rýle, lopatu, rýľovacie vidly, hrable na listie, mechanický časovač na púšťanie vody, 2 ks postrekovacie pištole, 2 ks poriská na kosu (drevené a kovové), kosa komplet s kovovým poriskom, 3 ks brúsiace osly, spojku na hadicu, kelímok vosku, malé množstvo klincov, skrutiek, podložiek, tesnenia, 3 ks štepárskych nožov, 2 ks motýk a čakán, čím pre M. Z. spôsobil

škodu krádežou vo výške 111,- eur a škodu poškodením (vylomením) visiaceho zámku a poškodením (vykrivením) petlice vo výške 5,50 eur a pre Ing. P. B.kodu krádežou vo výške 74,- eur a škodu poškodením visiaceho zámku vo výške 5,50 eur,

6) v čase okolo 22:00 hod. dňa 28. marca 2017 v K. K., časť O. - O. V., oproti rodinnému domu s popisným číslom XX, vykonal krádež vlámaním do hospodárskej budovy (letnej kuchynky) bez popisného čísla, a to tak, že pomocou prineseného páčidla vylomil drevené dvere v oblasti zámku, vošiel do miestnosti, ktorá slúžila ako odkladacia miestnosť, odkiaľ odcudzil zväčšok na fóliu zn. Zepter, zakúpenú v roku 2014, gumové rukavice žltej farby, 4 ks Indulony, fritézu zn. Nova, zakúpenú v roku 2007, mlynček na mäso s označením č. 5 a mlynček na mäso s označením č. 8, následne pomocou prineseného skrutkovača vylomil a odstránil visiaci zámok z drevených dverí na miestnosti garáže, vošiel dnu, odkiaľ odcudzil dvojkoľosovú železnú káricku modrej farby, dvojkoľosovú železnú káricku sivej farby, trojhranný pilník na železo, plochý pilník na železo, hoblík na drevo - úzky, hoblík na drevo - široký, nožnice na plech, brúsny kotúč Super flex, vítačku zn. Narex nezisteného výrobného čísla, zakúpenú v roku 2007, ručný vysávač zn. Electrolux, zakúpenú v roku 2014, rádio zn. Sokol, zakúpené v roku 1997, rádio zn. Aiwa, zakúpené v roku 1997, čím pre N. C., nar. X. B. XXXX, trvale bytom O. V. XXXX/XX, K. K., spôsobil škodu krádežou vo výške 207,- eur a škodu poškodením letnej kuchynky a poškodením (vylomením) visiaceho zámku garáže vo výške 11,50 eur,

čím svojím pokračovacím konaním spôsobil celkovú škodu krádežou vo výške 1.350,50 eur a škodu poškodením vecí vo výške 120,- eur,

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona prvostupňový súd uložil obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil zhabanie vecí, a to skrutkovača s rúčkou modrej farby, skrutkovača s drevenou rúčkou a kovového páčidla.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stal štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obvinenému U. P. uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

- V. V., nar. X. V. XXXX, trvale bytom B. XX, K. K.kodu vo výške 318,50 eur,
- Y. K., nar. X. B. XXXX, trvale bytom O. R. XX, K. K.kodu vo výške 156,50 eur,
- N. K., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom W. X, K. K.kodu vo výške 210,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku prvostupňový súd poškodených V. V., nar. X. V. XXXX, trvale bytom B. XX, K. K. a Y. K., nar. X B. XXXX, trvale bytom O. R. XX, K. K. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúc o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica a obvineného U. P. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením z 26. septembra 2018, sp. zn. 5To/78/2018, odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica a obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici v spojení s rozsudkom prvostupňového súdu podal obvinený U. P. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním, postúpeným Okresnému súdu Banská Bystrica z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 26. októbra 2018, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g), písm. i) Trestného poriadku, následne aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Henricha Schindlera podaním z 5. februára 2019, podaným na poštovú prepravu 6. februára 2019, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. e), písm. k), písm. i) Trestného poriadku.

Vo vlastnom písomne podanom dovolaní obvinený namietal, že proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie, avšak jeho ustanovený obhajca Michal Bušovský neurobil nič vo vzťahu k jeho obhajobe, čím podľa názoru obvineného došlo k porušeniu § 321 ods. 1 písm. a), ako aj jeho práva na obhajobu v spojení s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Obvinený v podanom dovolaní taktiež uviedol, že ani Okresný súd Banská Bystrica, ani Krajský súd v Banskej Bystrici nevypočuli žiadneho zo svedkov, ktorých žiadal vypočuť ako svedkov obhajoby. Poukázal tiež na skutočnosť, že za skutok pod bodom 3) rozsudku už bol potrestaný rozhodnutím v správnom konaní, vydaným Okresným úradom Banská Bystrica, a to pokutou vo výške 25,- eur, čím došlo k porušeniu zásady ne bis in idem, ako aj článku 4 Dohovoru. Obvinený ďalej poukázal na to, že krádež vlámaním, pri ktorej škoda nedosiahne výšku 26 600 eur, nemôže byť právne kvalifikovaná podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, ale len podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, teda v rámci trestnej sadzby 0 - 2 roky. Pokiaľ ho teda prvostupňový súd uznal za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, pričom nebola vzatá do úvahy škoda, ktorá je zákonným znakom skutkovej podstaty, potom podľa názoru obvineného chýba znak skutkovej podstaty trestného činu a skutok nemôže byť kvalifikovaný ako trestný čin, hoci ide o protiprávne konanie. Navyše, sudca prvostupňového súdu JUDr. Novák bol podľa obvineného od začiatku trestného stíhania presvedčený o tom, že obvinený je páchatel', všade to tak uvádzal a na námietku obvinenému tomuto oznámil, že je to zaužívaná prax.

Obvinený ďalej poukázal na to, že jeho obhajca JUDr. Rosina mal sudcovi JUDr. Novákovi povedať, že obvinený je páchatel'om trestnej činnosti, hoci obvinený žiadnu trestnú činnosť nespáchal. Obvinený je navyše presvedčený o tom, na preukázanie viny páchatel'a musia existovať priame alebo aspoň nepriame dôkazy, avšak len samotná skutočnosť, že obvinený dobrovoľne vydal veci, ktoré pochádzali z krádeže a ktoré si poškodení opoznali, nemožno považovať za dôkaz o jeho vine, tak ako to uvádza prvostupňový súd vo svojom rozsudku. Z tohto dôvodu je obvinený presvedčený o tom, že prvostupňový súd ho uznal za vinného na základe neobjektívnych, protizákonných a zavádzajúcich zistení. Navyše je podľa neho zarážajúce to, že skutky pod bodom 1) a 2) rozsudku sa mali uskutočniť v tú istú noc, pričom v to ráno slnko vychádzalo o 04.32 hod a podľa skutkovej vety mal obvinený v čase o 04.45 hod., t. j. takmer 15 minút po východe slnka ísť s kárikou a následne s fúrikom pomedzi činziaky, v ktorých býva približne 2.500 ľudí, pričom ho nemal nikto spozorovať. Rovnako tak ani ďalšie skutky obvinený nespáchal, pričom čelil nátlaku a priamemu fyzickému násiliu od mjr. Y., ktorý ho zákerne udrel zozadu do chrbtice po tom, ako bol minimálne šesť hodín vypočúvaný operatívami.

Na základe uvedeného obvinený požiadal o zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako aj o zrušenie rozsudku prvostupňového súdu a o prepustenie na slobodu.

V dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu Mgr. Schindlera obvinený vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku uviedol, že vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho správanie sa voči sudcovi, voči ktorému obvinený opakovane vzniesol námietku zaujatosti, v ďalšom priebehu konania sťažnosti a trestné oznámenie na jeho osobu, ako aj vzhľadom na obsah podaní obvineného a jeho vyjadrení voči sudcovi, je toho názoru, že rozhodovanie sudcu v danom prípade nemohlo byť nezaujaté a nestranné a v predmetnej veci mal byť sudca vylúčený z jej prejednávania. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorej sa uvádza, že aj nepriateľský vzťah sudcu voči strane je dôvodom na vylúčenie sudcu, bez bližšej

definície tohto nepriateľského vzťahu. Podľa obvineného však spravidla pôjde o negatívny vzťah sudcu k strane, ktorý je značnej intenzity a ktorý je spôsobilý vyvolať pochybnosti o schopnosti sudcu rozhodovať nestranne.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) obvinený poukázal na skutočnosť, že o skutku, ktorý bol predmetom trestného stíhania, bolo právoplatne rozhodnuté rozkazom o uložení sankcie, ktorý vydal Okresný úrad Banská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy dňa 17. júla 2017 pod č. OU-BB-OVVS-P-2017/291731/VB. V Trestnom poriadku je pritom v § 2 ods. 8 upravená zásada nie dvakrát v tej istej veci (ne bis in idem), čo znamená, že o jednom skutku, ktorý napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, sa musí viesť iba jedno konanie. Zásada ne bis in idem je zakotvená aj v čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom jej uplatnenie možno vzťahovať tak na činy patriace podľa slovenského právneho poriadku medzi trestné činy, ako aj na činy patriace medzi priestupky. Obvinený je toho názoru, že prípadné uloženie sankcie v správnom a aj v trestnom konaní za ten istý skutok je prejavom protiústavnosti a porušením zásady ne bis in idem vo vzťahu k neskoršiemu trestu. S poukazom na uvedené považuje obvinený svoje trestné stíhanie za neprípustné v zmysle § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku odôvodnil obvinený nesprávnym právnym posúdením jeho konania ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, v dôsledku čoho mu bol uložený neprimerane vysoký trest. Podľa názoru obvineného na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu (v tomto prípade vlámanie), nemožno prihliadnúť ako na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby. Ustanovenie § 212 ods. 4 Trestného zákona je podľa neho kvalifikovanou skutkovou podstatou k § 212 ods. 2 Trestného zákona a aplikáciou § 138 písm. e) Trestného zákona by došlo k porušeniu § 38 ods. 1 Trestného zákona. Obvinený je toho názoru, že argumentácia súdu, ako aj stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je nesprávna, pretože s poukazom na zákaz dvojitého pričítania (§ 38 ods. 1 Trestného zákona), by sa v tomto prípade musela použiť kvalifikácia podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. V tejto súvislosti obvinený poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. 1 Tdo 24/2009, v zmysle ktorého „ak páchatel' spôsobí pri krádeži vlámaním malú škodu, je potrebné jeho konanie právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a nie ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona“, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. októbra 2011, sp. zn. 4 Tdo 20/2011, v zmysle ktorého „v posudzovanom prípade okresný súd na okolnosť, ktorá je zákonným znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona („vlámanie“), prihliadol aj ako na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby, v dôsledku čoho konanie obvineného právne kvalifikoval podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona pri aplikácii § 138 písm. e) Trestného zákona ako osobitného kvalifikačného pojmu, čo je v rozpore so zákonom a toto pochybenie nenapravil ani odvolací súd.“

Na uvedené potom podľa obvineného nadväzuje aj zjavná neúmernosť trestu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. októbra 2011, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, ako aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011. Zdôraznil tiež, že pri výklade zákona v zmysle rozhodnutia okresného súdu by sa páchatel' krádeže vlámaním so spôsobenou škodou nad 266,- eur z pohľadu trestu dostal na úroveň napr. páchatel'a sprenevery, ktorý by spôsobil škodu vo výške od 26.000,- eur do 133.000,- eur podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona, prípadne podvodu, ak by ním spôsobil škodu vo výške najmenej 26.000,- eur podľa § 221 ods. 3 písm. a) Trestného zákona alebo páchatel'a poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 3 písm. a) Trestného zákona. V predmetnej veci bol obvinenému uložený test odňatia slobody vo výmere troch rokov, a to za spáchanie trestného činu krádeže, ktorým bola spôsobená malá škoda. Uložením takto vysokého trestu dáva súd podľa obvineného na rovnakú úroveň hodnotu ľudského života a ľudskej dôstojnosti s hodnotou škody na majetku v zanedbateľnej výške, čo je podľa obvineného jednoznačne v rozpore so zásadami ukladania trestov, najmä v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, čo z takéhoto trestu robí trest nezákonný a protiústavný.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa dovolanie opiera, za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 11. mája 2018, sp. zn. 3T/46/2017, a uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. septembra 2018, sp. zn. 5To/78/2018, a prikázania danej veci súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie. Zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 3 Trestného poriadku prerušil výkon namietaného súdneho rozhodnutia až do rozhodnutia o podanom dovolaní z dôvodu nerešpektovania základných práv dovolateľa.

Podané dovolanie obvinený doplnil podaním z 27. marca 2019, v ktorom zopakoval, že v spise k predmetnej veci sa nachádza doklad o tom, že Okresný úrad Banská Bystrica mu uložil pokutu 25,- eur v priestupkovom konaní, čo má za následok, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 3) rozsudku bola porušená zásada ne bis in idem, pričom o porušení tejto zásady sa krajský súd v rámci odvolacieho konania ani nezmenil. Rovnako tak došlo podľa názoru obvineného k porušeniu čl. 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru, pretože trestný spis videl prvýkrát len pár dní pred hlavným pojednávaním 11. mája 2017, navyše, bol vyvedený z pojednávacej miestnosti na hlavnom pojednávaní 15. novembra 2018 počas výpovede poškodenej ako aj počas výpovede svedka Ing. P., čo malo za následok, že nevie, čo vypovedali pred súdom, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu. Navyše svedka, ktorý bol podľa obvineného podozrivý zo spáchania skutkov, prvostupňový ani krajský súd nepredviedol, čím podľa obvineného došlo aj k porušeniu jeho práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 20. februára 2019 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej len „prokurátorka“), ktorá vo svojom vyjadrení vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku uviedla, že okolnosti, ktoré vo svojom dovolaní obvinený uvádza a ktoré nastali v priebehu súdneho konania nemožno subsumovať pod zákonnú dikciu vyjadrenú v § 31 Trestného poriadku. Zmyslom a účelom ustanovenia § 31 Trestného poriadku je totiž zabezpečiť, aby prípadný osobný vzťah sudcu k účastníkovi konania, ktorý tu existoval v prítomnosti, bol prítomný aj v čase rozhodovania a dosahoval takú intenzitu, ktorá by mohla ovplyvniť úsudok a proces rozhodovania, neovplyvnil jeho názory a mienku a neovplyvnil tak de facto jeho celkové rozhodnutie. Tento vzťah je založený predovšetkým na osobných a osobnostných väzbách, majúcich základ predovšetkým v medziľudských vzťahoch odohrávajúcich sa v súkromnom alebo pracovnom živote. Okolnosti, ktoré nastali v priebehu konania a ktoré vo svojej podstate predstavujú zákonné právo odsúdeného (uplatnenie námietky zaujatosti alebo napadnutie rozhodnutia opravným prostriedkom) nie sú okolnosťami, z ktorých by bolo možné podľa § 31 Trestného poriadku dôvodiť zaujatosť.

Vo vzťahu k obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku prokurátorka uviedla, že rozhodnutie o priestupku nepredstavuje prekážku rozhodnutej veci, pričom ak sa aj po vydaní rozhodnutia v správnom konaní zistí, že predmetný skutok napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, je možné pre daný skutok viesť aj trestné stíhanie. Tento záver nachádza oporu v § 94 zákona č. 374/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého „správny orgán svoje právoplatné rozhodnutie o priestupku zruší, ak zistí, že osoba, ktorá bola uznaná vinnou z priestupku, bola za ten istý skutok súdom právoplatne odsúdená alebo bol obvinenia zbavená. Táto osoba má nárok na vrátenie sumy, ktorú už zaplatila na úhradu pokuty a trov konania.“

K obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátorka uviedla, že argumentácia vyslovená obhajcom obvineného vo vzťahu k danosti tohto dovolacieho dôvodu je v úplnom rozpore s aktuálnou rozhodovacou praxou, ako aj s právnym záverom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Konajúce súdy jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vysvetlili, prečo kvalifikovali konanie obvineného ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Podľa názoru prokurátorky tak bolo konanie obvineného správne právne kvalifikované, v súlade s judikatúrou a záväznými stanoviskami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a v nadväznosti na to bol obvinenému uložený zákonný trest.

Na základe uvedených skutočností prokurátorka navrhla, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí

uznesením podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. P. odmietol z dôvodu, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Na vyjadrenie prokurátorky reagoval obvinený prostredníctvom obhajcu podaním z 19. marca 2019, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru pomer sudcu k obvinenému dosahoval takú intenzitu, že sudca nebol spôsobilý rozhodovať nestranne a nezávisle. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júla 2010, sp. zn. 4Ndob/37/2010, v zmysle ktorého „skutočnosť, že odporca hrubo urážajúcim podaním invektuje zákonné sudkyne, ktoré zvažujú podanie trestného oznámenia voči jeho osobe, je takým vzťahom menovaných sudkýň k tomuto účastníkovi konania, ktorý vzbudzuje vážnu pochybnosť o ich nezaujatosti v ďalšom prejednávaní a rozhodovaní vo veci, ako aj ich osobné presvedčenie, ktoré im zjavne bráni rozhodovať vo veci nestranne resp. nezaujato. Vzhľadom na uvedené je obvinený toho názoru, že okolnosti, ktoré nastali v priebehu prípravného konania, ako aj počas súdneho konania, mohli vzbudiť pochybnosti o nezaujatosti sudcu, pričom zákon vyslovene nevyžaduje, aby tieto okolnosti boli známe, resp. existovali pred začatím trestného stíhania.

Vo vzťahu k § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku obvinený poukázal na rozhodovaciu činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcu sa aplikácie článku 4 protokolu č. 7 Dohovoru, ktorú zjednotil veľký senát Európskeho súdu pre ľudské práva svojim rozhodnutím z 10. februára 2009 vo veci Zolotukhin proti Ruskej federácii, pričom sa priklonil k záveru, že zákaz ne bis in idem nie je obmedzený len na trestné konanie. Zásada ne bis in idem vyjadrená v § 2 ods. 8 Trestného poriadku teda nie je obmedzená len na trestné konanie, keďže z hľadiska uplatnenia tejto zásady je rozhodujúcou totožnosť skutku a nie totožnosť právnej kvalifikácie.

Vo vzťahu k tvrdeniam prokurátorky týkajúcim sa dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený uviedol, že s prokurátorkou uvádzanou súdnou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa nestotožňuje, túto spochybnil svojou právnou argumentáciou, ako aj inými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré jeho argumenty podporujú. Bez ohľadu na okolnosti prípadu je podľa obvineného trestná sadzba podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona pri spôsobenej malej škode neprimeraná v porovnaní s inými obdobnými trestnými činmi, ako aj vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť a tomu zodpovedajúci trest.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 2. apríla 2019.

### III.

#### Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal, že prvostupňový súd ani odvolací súd nevypočuli žiadneho zo svedkov, ktorých v priebehu konania navrhoval vypočuť a taktiež to, že ustanovený obhajca JUDr. Michal Bušovský (obvinený mal zrejme na mysli JUDr. Michala Bušika, pozn.) neurobil nič vo vzťahu k jeho obhajobe.

Vo vzťahu k obvineným namietaným nevypočutím ním navrhnutých svedkov je potrebné uviesť, že v priebehu konania na prvostupňovom súde obvinený navrhol vo svojom podaní zo 4. septembra 2017 (č. l. 586 - 589 spisu) výsluch svedka Z. M. a konfrontáciu s mjr. Y. Listom z 18. októbra 2017 (č. l. 623 spisu) obvinený požiadal o predvolanie svedka A. M.. Predvolanie na hlavné pojednávanie adresované svedkovi Z. M., doručované prostredníctvom Mestskej polície Banská Bystrica bolo spolu s listom z 8. novembra 2017 (č. l. 683 spisu) vrátené ako nedoručené, keďže tento sa nezdržiava na obvineným uvádzanej adrese a ani šetrením v záhradkárskych osadách nebola zistená žiadna informácia k jeho osobe. Svedkovi Z. M. sa nepodarilo doručiť ani predvolanie na hlavné pojednávanie 11. mája 2018, ktoré mu bolo doručované prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru z dôvodu, že aj napriek vykonaným šetreniam sa nepodarilo osobu s takýmto menom na zadanej adrese nájsť (č. l. 861a spisu); rovnako tak sa predvolanie na toto hlavné pojednávanie nepodarilo Z. M. doručiť ani cestou mestskej polície (č. l. 863 spisu). Na hlavnom pojednávaní 7. decembra 2017 (č. l. 698 spisu) obvinený prostredníctvom svojho obhajcu navrhol vypočuť svedkov V. V., M. M., M. S., Ing. P. B. a mjr. Y. Svedok Ing. P. B. bol vypočutý už na hlavnom pojednávaní 27. októbra 2017 (č. l. 640 spisu), svedkovia M. S. a mjr. Y. boli vypočutí na hlavnom pojednávaní 11. mája 2018 (č. l. 874 - 875 spisu) a na tomto hlavnom pojednávaní boli so súhlasom procesných strán prečítané zápisnice o výsluchu svedkov V. V. a M. M. (č. l. 875 spisu). Z uvedeného prehľadu vyplýva, že okresný súd vykonal takmer všetky výsluchy svedkov, ktorých obvinený v priebehu konania navrhoval. Vo vzťahu k nevypočutým svedkom Z. M. a A. M. najvyšší súd poukazuje na vyhlásenie obvineného na hlavnom pojednávaní 11. mája 2018 na výzvu predsedu senátu, či má návrhy na doplnenie dokazovania, v rámci ktorého uviedol: „Nemám návrhy na doplnenie dokazovania.“ (č. l. 876 spisu). V nadväznosti na uvedené najvyšší súd dáva do pozornosti svoje uznesenie zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 116, roč. 2014, v zmysle ktorého: „Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Tr. por.), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Tr. por.). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (272 ods. 3 Tr. por.), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.). Spät'vzatie návrhu na doplnenie dokazovania je možné písomným podaním alebo zápisnične na hlavnom pojednávaní. Možno tak učiniť individuálne vo vzťahu k jednotlivému pôvodne navrhovanému dôkazu, alebo všeobecne k doplneniu dokazovania ako celku. Z časového hľadiska je hraničnou fázou vyhlásenie predsedu senátu podľa § 274 ods. 1 Tr. por., že dokazovanie je skončené. Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.“

Z citovaného rozhodnutia je zrejmé, že pokiaľ obvinený U. P. na hlavnom pojednávaní 11. mája 2018 vyhlásil, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, mal prvostupňový súd za to, že na svojom návrhu na výsluch svedkov Z. M. a A. M. netrvá a tento svoj návrh vzal späť.

Pokiaľ ide o odvolacie konanie, v rámci neho obvinený podaním z 18. júla 2018 žiadal o predvolanie mjr. Y. a svedka O. P. (č. l. 959 - 966 spisu) a podaním z 10. septembra 2018 (č. l. 1002 spisu) navrhol výsluch svedkov O. P., Z. M., mjr. Y., M. M., M. S., Y. K. a N. C.. Na verejnom zasadnutí 26. septembra 2018 však na vykonaní týchto návrhov na doplnenie dokazovania netrval, čo s poukazom na vyššie citované uznesenie najvyššieho súdu možno opäť vyhodnotiť tak, že obvinený tieto svoje návrhy vzal späť. Možno preto konštatovať, že tieto dovolacie námietky obvineného nemôžu naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o obvineným namietané porušenie práva na obhajobu z dôvodu nedostatočnej obhajoby ustanoveným obhajcom JUDr. Michalom Bušíkom (ktorého mal obvinený vo svojom dovolaní zrejme na myslí, keďže v predloženej spisovom materiáli k predmetnej trestnej veci sa nenachádza žiaden obhajca s menom Michal Bušovský, pozn.), v tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že JUDr. Michal Bušík bol obvinenému ustanovený opatrením z 3. septembra 2018 (č. l. 992 - 993 spisu) za náhradného obhajcu, keďže obvinený v tom čase mal ustanoveného obhajcu JUDr. Jána Vozára, ktorému sa však nepodarilo doručiť predvolanie na verejné zasadnutie 1. augusta 2018 a zároveň na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. augusta 2018 obvinený deklaroval, že si zvolil obhajcu JUDr. Múkeru st., avšak plnú moc udelenú tomuto obhajcovi do spisu nepredložil. JUDr. Michal Bušík sa po nahliadnutí do spisu 3. septembra 2018 (č. l. 994 spisu) zúčastnil na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. septembra 2018, na ktorom bol opatrením ustanovený za obhajcu obvineného z dôvodu, že obvinený nesúhlasil s pokračovaním právneho zastupovania JUDr. Vozárom a súhlasil s tým, aby ho zastupoval JUDr. Bušík (č. l. 996 spisu). V priebehu tohto verejného zasadnutia, ani v priebehu verejného zasadnutia konaného 26. septembra 2018 obvinený nedeclaroval nespokojnosť s ustanoveným obhajcom JUDr. Bušíkom, dokonca v rámci záverečného návrhu odkázal na to, čo uviedol jeho obhajca a navrhol to isté (č. l. 1015 spisu). S poukazom na uvedené potom najvyššiemu súd nie zrejme, v čom konkrétne vidí obvinený nespokojnosť s obhajobou obhajcom JUDr. Bušíkom, pričom uvedené obvinený vo svojom dovolaní ani v doplnení dovolania bližšie nešpecifikoval. Z tohto dôvodu ani táto jeho dovolacia námietka nemôže naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa porušenia práva na obhajobu z dôvodu, že do spisu mal možnosť prvýkrát nahliadnúť až pár dní pred hlavným pojednávaním 11. mája 2017 (obvinený mal zrejme na myslí hlavné pojednávanie 11. mája 2018, pozn.) najvyšší súd uvádza, že táto sa nezakladá na pravde, pretože obvinenému bolo prvýkrát umožnené nahliadnúť do spisu už v prípravnom konaní, a to 13. júla 2017 (č. l. 502 spisu) na základe jeho predchádzajúcej žiadosti zo 6. júla 2017 (č. l. 500 spisu). Následne mal obvinený možnosť preštudovať si vyšetrovací spis 1. augusta 2017 (č. l. 525 spisu), čo spolu so svojim obhajcom aj využil. Po podaní obžaloby obvinený požiadal o nahliadnutie do spisu podaním zo 16. februára 2018 (č. l. 795 spisu) a 28. februára 2018 (č. l. 796 spisu), na čo mu bolo zo strany prvostupňového súdu listom z 2. marca 2018 (č. l. 797 spisu) oznámené, že jeho žiadosti o nahliadnutie do spisu momentálne nie je možné vyhovieť, pretože celý trestný spis bol dňa 20. februára 2018 prevzatý znalcom MUDr. Jánom Vongrejom na vyhotovenie znaleckého posudku. Po vrátení spisu, na neverejnom zasadnutí 4. apríla 2018, sa predseda senátu dopytoval obvineného, či žiada o preštudovanie spisu, na čo obvinený uviedol, že momentálne o preštudovanie spisu nežiada (č. l. 836 spisu). Následne bolo obvinenému umožnené nahliadnúť do spisu 4. mája 2018 (č. l. 869 spisu) na základe jeho žiadosti z 20. apríla 2018 (č. l. 860 - 861 spisu) a z 2. mája 2018 (č. l. 867 spisu). Obvinenému bolo umožnené nahliadnúť do spisového materiálu aj 6. septembra 2018 (č. l. 997 spisu) na základe jeho predchádzajúcej žiadosti z 27. augusta 2018 (č. l. 988 spisu). Napokon, k námietke obvineného o tom, že počas hlavného pojednávania 15. novembra 2018 mal byť vyvedený z pojednávacej miestnosti a nemohol byť prítomný pri výsluchoch poškodenej a svedka Ing. P., najvyšší súd poukazuje na to, že 15. novembra 2018 sa žiadne hlavné pojednávanie v tejto veci nekonalo (nakoľko trestné stíhanie bolo právoplatne skončené uznesením krajského súdu, vyhláseným na verejnom zasadnutí 26. septembra 2018), navyše ani v žiadnej zo zápisníc z jednotlivých termínov hlavného pojednávania nie je zaprotokolované, že by bol obvinený vyvedený z pojednávacej miestnosti v priebehu výpovede ktoréhokoľvek z poškodených, resp. svedkov. Možno preto konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu obvinený uviedol, že vo veci rozhodoval sudca, ktorý mal byť vylúčený z jej prejednávania vzhľadom na správanie sa obvineného k sudcovi, ako aj vzhľadom na obsah jeho podaní a vyjadrení proti sudcovi.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že predmetný dovolací dôvod možno úspešne namietat' len v tých prípadoch, ak vo vzťahu k orgánu činnému v trestnom konaní existovali dôvody v zmysle § 31 Trestného poriadku a napriek tomu nebolo rozhodnuté o jeho vylúčení v zmysle § 31 Trestného poriadku. V predmetnej veci však o námietke zaujatosti vznesenej obvineným bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo 7. decembra 2017, sp. zn. 3T/46/2017, ktorým JUDr. Štefan Novák podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku nebol vylúčený z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci (č. l. 705 - 706 spisu). Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 10. januára 2018, sp. zn. 4Nto/1/2018, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. Možno preto konštatovať, že námietkou zaujatosti vznesenou obvineným sa senát okresného súdu, ako aj senát krajského súdu v sťažnostnom konaní vysporiadal.

Nad rámec uvedeného nedá najvyššiemu súdu nedodať, že ak by postupoval striktne podľa názoru obvineného, potom by mohol dôjsť k situácii, že obvinený by si v podstate svojim negatívnym správaním sa k zákonnému sudcovi mohol vynútiť jeho zmenu, čo by však nepochybne bolo v rozpore s čl. 48 Ústavy v spojení s § 31 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý výslovne uvádza, že z vykonávania úkonov trestného konania je možné vylúčiť sudcu, u ktorého možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. V predmetnej veci síce obvinený tento dovolací dôvod vo vlastnom písomne podanom dovolaní označil, avšak obsahovo doň nespadá žiadna z ním uvádzaných dovolacích námietok. Z tohto dôvodu možno konštatovať, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený namietal zjavnú neúmernosť uloženého trestu odňatia slobody, s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011. Postupujúc v zmysle uznesenia najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012, v zmysle ktorého „viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku“, najvyšší súd vyhodnotil, že vyššie uvedenú dovoláciu námietku obvinený síce podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, obsahovo však spadá pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Trestný poriadok upravuje vo vzťahu k výroku o treste dva dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h), a to v prípade, ak bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu slovenskej republiky z 11. septembra 2007, sp. zn. 2 Tdo 24/2007, uverejnené v

Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 58, roč. 2007).

Vo vzťahu k obvineným uplatnenej dovolacej námietke je potrebné zdôrazniť, že dovolací súd môže v rámci tohto dovolacieho dôvodu posudzovať len to, či bol obvinenému uložený trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe a či mu bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za daný trestný čin pripúšťa a ak tomu tak nie je, dovolací súd vysloví porušenie zákona v príslušných ustanoveniach. V prejednávanej veci však bol obvinenému uložený trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe - trest odňatia slobody vo výmere 3 roky mu bol uložený v rámci trestnej sadzby 3 roky - 10 rokov podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, so zvýšenou hornou hranicou trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona na 13 rokov a 4 mesiace, t. j. trest mu bol uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Rovnako tak mu bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za daný trestný čin pripúšťa, keďže § 212 ods. 4 Trestného zákona výslovne pripúšťa uloženie trestu odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Touto formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Poukazovanie na nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi tento dovolací dôvod nenapĺňa (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2007, sp. zn. 2 Tdo 21/2007, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 57, roč. 2007 - II.).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, ako aj to, že vina mu nebola jednoznačne preukázaná a skutkové zistenia prvostupňového súdu sú neobjektívne, protizákonné a zavádzajúce.

Vo vzťahu k obvineným namietanej právnej kvalifikácii skutku je potrebné poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 12. decembra 2011, sp. zn. Tpj 78/2011, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 116, roč. 2012, v zmysle ktorého:

„I. Ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstata pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných základných skutkových podstát trestného činu

II. Ak si páchatel' prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, pri použití § 138 písm. e) Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona).

III. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov ich základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý čin (skutok) a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.“

Z citovaného stanoviska je zrejmé, že konajúce súdy postupovali správne, keď konanie obvineného uvedené v skutkovej vete rozsudku právne kvalifikovali podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, pričom na uvedené nemá vplyv nesúhlas obvineného, resp. jeho obhajcu s predmetným stanoviskom, vyjadrený v podanom dovolaní. Pokiaľ ide o obvineným poukazované rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 1 Tdo 24/2009 a 4 Tdo 20/2011, k nim možno uviesť len toľko, že právne závery uvedené v týchto rozsudkoch boli prekonané práve vyššie citovaným stanoviskom trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu.

Nad rámec uvedeného považuje najvyšší súd za potrebné doplniť, že pokiaľ obvinený v podanom dovolaní tvrdí, že nie je možné právne kvalifikovať skutok ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, pretože ním nebola spôsobená škoda nad 26.600,- eur, toto jeho tvrdenie nie je správne, pretože kvalifikovaná skutková podstata trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v sebe zahŕňa viacero alternatív. Podľa tohto ustanovenia bude potrestaný páchatel', ktorý spácha čin uvedený v § 212 ods. 1 alebo ods. 2

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) závažnejším spôsobom konania,
- c) na mieste požívajúcom pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu,
- d) na veci, ktorá požíva ochranu podľa osobitného predpisu,
- e) tým, že taký čin zorganizuje, alebo
- f) na chránenej osobe.

V nadväznosti na uvedené je potrebné zdôrazniť, že skutok, zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný za vinného, nebol právne kvalifikovaný podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona (v rámci ktorej kvalifikácie by sa vyžadovalo spôsobenie značnej škody, t. j. škody prevyšujúcej sumu 26.600,- eur - vid' § 125 ods. 1 Trestného zákona), ale podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, keďže čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním [s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona], pričom pri právnej kvalifikácii podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona sa nevyžaduje aj súčasné spôsobenie značnej škody [škoda je totiž samostatným kvalifikačným znakom uvedeným v § 212 ods. 4 písm. a) Trestného zákona]. Dovolacie námietky obvineného vzťahujúce sa k právnej kvalifikácii skutku tak zjavne nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného viažuce sa k tomuto dovolaciemu dôvodu, spočívajúce v poukaze na nepreukázanie viny konajúcimi súdmi a v rozporoch v skutkových tvrdeniach, tieto stoja obsahovo zjavne mimo tohto dovolacieho dôvodu, ktorý pripúšťa výhradne námietky právnej povahy a nie skutkového charakteru. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom

spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak sa proti obvinenému viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený odôvodnil tým, že za skutok uvedený pod bodom 3) rozsudku prvostupňového súdu už bol postihnutý v správnom konaní, čím došlo k porušeniu zásady ne bis in idem. Vo vzťahu k uvedenému najvyšší súd poukazuje na to, že pozornosti obvineného (a rovnako tak aj jeho obhajcu) zrejme unikla tá skutočnosť, že síce bol postihnutý v správnom i v trestnom konaní za konanie, ktorého sa dopustil voči Y. K., avšak v správnom konaní bol postihnutý za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil 13. marca 2017 (kedy obvinený Y. K. odcudzil dve sekery, 2 kg krmiva pre mačky a krabicu s drobnosťami) a v trestnom konaní bol uznaný za vinného zo skutku pod bodom 3), ktorého sa dopustil v dňoch 31. marca 2017 - 3. apríla 2017 (kedy obvinený Y. K. odcudzil laná, rôzne šnúry, nože, hrebeň, lepiace pásky, plastové nádoby a ďalšie predmety, podrobne špecifikované v bode 3) rozsudku). Z uvedeného je zrejmé, že skutok, za ktorý bol obvinený postihnutý v správnom konaní a skutok, za ktorý bol obvinený uznaný za vinného v trestnom konaní sa stali v rozdielnych dňoch a taktiež pri nich obvinený odcudzil rozdielne veci. Nejde tu teda o totožné skutky, ale o dva rozdielne skutky spáchané v rozpätí dvoch týždňov. Fakt, že skutok, za ktorý bol obvinený postihnutý v správnom konaní nie je totožný so skutkom, za ktorý bol obvinený uznaný za vinného v trestnom konaní, je zřejmý aj z listu zaslaného obvinenému Okresným úradom Banská Bystrica 16. marca 2018, ktorý obvinený predložil prvostupňovému súdu 18. mája 2018 (č. l. 904 spisu) a v ktorom je skutok z 13. marca 2017 popísaný. Rovnako tak táto skutočnosť vyplýva aj z vyjadrenia poškodeného Y. K. uvedeného v podaní doručenom prvostupňovému súdu 18. júna 2018 (č. l. 938 spisu), v ktorom poškodený uviedol, že obvinený U. P. ho na jar v roku 2017 vykradol dvakrát v rozmedzí necelých dvoch týždňov.

Z tohto dôvodu nemožno konštatovať, že by v predmetnej veci došlo k porušeniu zásady ne bis in idem a tým nemohlo dôjsť ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g), písm. h), písm. i), písm. k) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného U. P. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.